

Плаваещи воденици.

Вѣлото брашно, отъ което мама меси хлѣба, се мели отъ воденичнитѣ камъни. Едни воденици се каратъ съ пара, други — съ вѣтъръ, а трети — съ вода. Въ нѣкои страни впрѣгатъ конь или магаре да въртятъ воденичнитѣ камъне, за да се мели брашното. А въ варьарскитѣ странина мѣсто конь или магаре впрѣгатъ затворницитѣ и робитѣ, които по цѣли дни и нощи обикалятъ около воденичния стѣлбъ, за да набавятъ брашно на своитѣ господари — тирани.

Въ старо врѣме евретѣ сѣ караи най-много своитѣ робини да мелятъ брашно на *хромил*и и своитѣ готовани — господари. Ала веднѣжъ и тѣхниятъ *Самсонъ*, когато падналъ робъ у филистимлянитѣ, сѣщо тѣй билъ впрѣгнатъ като животно да мели брашно на гордитѣ филистимци.

Въ повечето страни воденицитѣ се строятъ край рѣкитѣ и впрѣгатъ въ тежкото колело си-